

- For en tid siden ble en av Oslo typografenes fremste tillitsmenn, Wigaard, arrestert. Samtidig tok politiet 3 mann fra for forskjellige avdelinger i Fritt Folks, d.v.s. Arbeiderbladets, trykkeri. Sabotasjen.

Ellefsens tennsatsfabrikk i Stokke har i lengere tid fabrikkert hylser til tennsatter til tyskerne tyskerne via Elektrisk Buureau, Oslo. For å kamuflere produksjonen ble hylsene fakturert som "lampenipler". Forleden dag satte sabotørene en stopper for produksjonen. De trengte inn i fabrikk og fjernet en viktig maskindel som ikke kan erstattes så lenge det er krig.

15/12 ble det foretatt en sabotasjebehandling mot firmaet Gustav Thrane Steen.

I de siste dager av 1944 har Oslo og omlandet hatt en rekke flyangrep, som kulminerte med angrepet mot tyskernes og gestapos kvarterer omkring Victoria Terrasse. Desverre krevde også angrepet mange norske sivile menneskeliv. Aftenposten skriver: "Den grusomste hendelsen under hele flyangrepet var bombetrefferen på trikken ovenfor undergrunnsstasjonen. Det var en ekstratrikk fra Frogner til Østbanen og den var praktisk talt full. Trikken var kommet for i Glitnegården da angrepet begynte."

Det er verd å legge merke til at trikken kjørte og passasjererne oppholdte seg inne på trikken under angrepet. Når det ble tillatt å fortsette trafikken innenforbyområdet etter at faresignalet er gått? Nei, det er framleis forbudt, men det var ikke gitt noe faresignal, og folk søkte derfor ingen dekning. Den grusomste hendelsen under flyangrepet kunne derfor være unngått, hvis tyskerne hadde sendt signal.

Hvor mange tyskere som ble drept og såret er enda ikke kjendt, men det var svartrafikk til Akers sykehus av tyske Røde-Kors-biler.

VI ØNSKER ALLE VÅRE LESERE
E T T R I K T I G G O D T Å R.

V Å R T L A N D.

Onsdag 3/1-45.

4. årg.

Nyttårshilsen fra Hjemmefrontens Ledelse.

I året som er gått har den norske hjemmefront tatt på seg større oppgaver og vunnet større seire enn noen gang tidligere, både i den sivile og den militære kamp. Dette har bare vært mulig fordi det er blitt vist et samhold, en disiplin og en offervilje som aldri før under krigen. Hjemmefronten og folket er ett.

Hjemmefrontens ledelse reitter en varm takk til alle kanter for denne innsats. Den har kostet tunge ofre. Med smerte, men også i stolthet og dyp taknemlighet minnes vi dem som har gitt sitt liv i kampen. Vi sender samtidig vår hilsen og takk til dem som ofret frihet og helse i kampen for den felles sak. Deres eksempel skal mane oss til å føre kampen videre i den samme ukuelige og tillitsfulle ånd. Hver mann skal vite at hans sidemann i rekken er uten svikt.

Ute som hjemme har 1944 bragt avgjørende seire. 1945 vil bringe avgjørelsen og seiren. Men det nye året vil også stille større krav til oss. Vi må slutte våre rekker. Hver kvinne og hver mann, våpenløs eller vepnet, må gjøre sin plikt fullt ut. Vi er forvisset om at det norske folk i enighet også vil bestå denne prøven og at det vil bevare den samme demokratiske disiplin som har vært vår styrke i kampen, når vi legger våpnene ned og tar fatt på gjenreisningen av et herjet og utarmet, men fritt og folkestyrt land.

Samtlige biskoper og prester på Lillehammer er nå forvist til Helgøya. For enkelte av dem blir det det femte forvisningssted. De må selv sørge for å finne passende oppholdssted på den lille øye. Årsaken til den nye forvisning er formodentlig at Lillehammer mer og mer er blitt et militært sentrum. Det forlyder at general Rendulic vil opprette stabskvarter på Lillehammer Turisthotell. Tyskerne rekvirerer desuten alt hva de kan komme over av husgeråd i byen.

Nyhhetene.

Tyskernes offensiv. I vest er helt stanset opp.

Men de intense kampene forstatte uavbrutt i hele nyttårshelgen i amerikanernes favør. I de fire siste døgn har tyskerne ikke hatt noe framgang og amerikanerne har tatt tilbake en rekke steder, deriblant Rochefort, men situasjonen er forholdsvis stabil i nordflanken av offensivkiln, har kampene vært særdeles harde. I det sydlige avsnittet, omkring Bastogne. Amerikanerne står nå 3 km fra St. Hubert etter å ha rykket fram 9 $\frac{1}{2}$ km over en 19 km bred front, syd for Bastogne har amerik. gått 11 km fram østover fra Lièramonte og har utvidet sin korridor. De står nå 8 km øst for Bastogne og 5 km nord for byen og nærmer seg knutepunktet Rouffalaize. Tyskerne mistet i dette avsnittet igår 67 tanks. Lenger øst er Pattons tropper gått over elva Sauer over en bred front og mellom Dikirch og Echternach erobret tilbake en hel del landsbyer. Øst for Echternach er de

rykket 2 $\frac{1}{2}$ km inn på tysk område i Luxembourg har Patton på en uke tatt over 6000 fanger. Man hadde ventet at Rundstedt vilde ha benyttet det tåkete vær som rådde like før helgen til å omgruppere sin tropper for et nytt forsøk på å ta Liege men hittil foreligger ingen rapporter om slike bevegelser. Tyskernes offensiv er idet hele tatt meget mager, bortsett fra at det har lykket dem å bremse de alliertes framgang. På 14 dager har amerikanerne tatt tilbake over 1/3 del av det areal tyskerne hadde erobret. Tyskerne har mistet over 1100 fly, herav 523 siste uke, tysener av motorkjøretøyer, 4-500 tanks og 20000 mann i fanger.

Luftkrigen.

De allierte hadde i siste uke 28000 oppflyinger, eller 4000 pr. dag. I alt 300 fly gikk tapt. All. fly har vært over Tyskland uavbrutt i hele helgen. Lørdag var det 1950 fly, herav 1250 tunge bomber over Mannheim, Kasel og Keiserlautern. Nyttårsaftnen var 1300 bombefly med 700 jagere over syntetiske oljefabrikker i Hamburg, Harburg, Miesau, ubåthavna i Hamburg, rangertomter i Ruhr,

6 bruer over Rinnen og kommunikasjonsmål i Munster Osnabruck og Rheydt. Raf. var over Köln og Hanover, og utførte videre et stor angrep mot Solingen.

Om Bombeangrepet mot Oslo heter det fra London at Mosquitofly kom i 2 bølger mot Victoria Terrasse. Den første sveit kastet ned flere 250 og 500 kg.s bomber, mens den andre sveit vendte tilbake med bombelasten da røyken lå tett over området så målet ikke kunne sees.

Mandag var 800 bombere og like mange jagere over Vest-Tyskland, hvor oppmarsjområder og veiknutepunkter ble angrepet. Dortmund-Ems-kanalen ble angrepet for 4.gang av RAF. Tyskernes jagermotstand var den kraftigste siden invasjonen den 125 av dem ble skutt ned.

Nyttårsaftnen ble fiendtlige farvann minelagt og 2 skip satt i brand utenfor Flekkefjord og et i Skagerak.

Østfronten:

Kampene om den vakre Budapest raser med en intensitet som man ikke har sett maken til på østfronten siden Stalingradslaget og ødeleggelsene er forferdelige. Tyskere har gjort hvert hus til en festning og kampene foregår fra etage til etage, fra rom til rom. 2 sovjetparlamentærer som nærmet seg de tyske stillinger med hvitt flagg for å tilby ærefull overgivelse ble skutt ned. Hele bydelen Buda på vestsiden av Donau, er på russernes hender, og i Pest har Malinavskis styrker blandt annet tatt den største jernbanestasjonen som ligger 8 km fra sentrum. Russerne har de siste dagene tatt over 8000 fanger

og mange drepte ligger igjen i gatene. I Slovakia N for Donau fortsetter Malonovski sin fresmgang. Tolbukins Fortropper står bare 40 km fra den østerriske grense. Fra Debrecen meldes at den provisoriske ungarske regjering har erklært Tyskland krig. - Titos styrker driver tyskerne tilbake gjennom den vestlige Jugoslavia, og hele Montenegro er befridd. Fra Moskva meldes at 14 rumenske divisjoner kjemper sammen med russerne, samtidig som bulgarerne kjemper side om side med Titos styrker. - Østen. Jap. samlede tap på Leyte er ialt 117997 mann. - I Burma rykker de allierte stadig nærmere Mandaley og Akkiab, og i Kina har de tilbakeerobeet den første kinesiske byen.

Visse kretser av byråkrater og gamle partidiplomater blant nordmennene i Sverige føler seg øyensynlig uvel over den nye sammenslutningen «Norske Patriots Forbund». Det er en strek i regningen deres at alminnelige norske borgere uten noe politisk monopol skal slutte seg sammen og gi uttrykk for meningen sin — særst når forbundet i statuttene sine og gjennom organet sitt «Norge» maner til skjerpet norsk innsats i altomfattende kamp mot naziveldet. Etter gammel resept søker de å isolere forbundet ved å karakterisere det som kommunistisk.

To kjente medlemmer av Det norske Arbeiderparti har latt seg intervju av «Morgontidningen» (Soc.d.m.). Begge er på farten for å undergrave forbundet og rakke ned på kommunistene både heime og i Sverige. «Kommunistene har ikke betydning i Norge» og «deres opptreden både 1940 og nå viser at en ikke kan ha noen respekt for dem» — kommentarer er vel overflødig. Enhver ærlig landsmann her heime i Norge blir klar over at disse herrer totalt har tapt kontakten med heimefronten.

I «Aftontidningen» (svenske L.O.) søker en å redusere formannen Kristian Kulsta ved å opplyse at han «har vært format i det forholdsvis ubetydelige norske telegraf- og telefonforbundets». Det burde være kjent for redaksjonen at en innen fagbevegelsen virker innen organisasjonen for det faget en hører til uansett om denne er stor eller liten. Det passer dem ikke å opplyse at Kulstad i 25 år var medlem av D.N.A.

Det vi hittil har sett fra «Norske Patriots Forbund» vitner om at det representerer selve kjernen av den levende motstandsviljen i folket vårt. Det har der ute gjort seg til talsmann for våre fremste interesser i arbeidet for å mobilisere hele folkets kampkraft for et fritt, folkestyrt Norge.

sider skal settes ut i livet, er ikke så godt å si. Men faktum er at apotekeren nå til jul aller nådigst bevilget sine arbeidere, som har hatt et forferdelig arbeidspress, hele 20,— kroner — tyve kroner — til hver.

Og enda slutter ikke disse utaknømlige arbeiderne mannjevnt opp om nasjonalsosialismen!

Nyttårsaftnen var en sorgens dag for mange familier i Oslo. Om lag samtidig med luftvernsirenene seilte bombeflyene ned mot Gestapos høyborg i Oslo og slapp bombelasten sin som skulle rive bort så mange bra nordmenn.

Hendingen vakte megen bitterhet. Vi er ikke i den stilling at vi er kompetente til å øve noen saklig kritikk mot toktets militære utøving, heller ikke kjenner vi motiveringen for det valgte tidspunktet. Men ett har vi visshet for at er berettiget, og det er forbitnelsen over tyskernes framferd.

Allerede da flyene passerte Kristiansand ble tyskerne i Oslo varslet. Derfor kunne da også om lag samtlige tyskerrotter i Drammenvn. 2 rekke å installere seg i bombekjelleren før bombene falt — og de kom fra det med livet. Norske liv var det ikke så farlig med for tyskerne, derfor kunne de vente så lenge med flyalarmen, og det ble derfor en katastrofe som var kjærkommen for nazipropagandaen.

Skal vi øve noen kritikk over bombingene, må vi i første rekke rette den mot oss sjøl. Det er vi sjøl som i første rekke kan hebreides.

Bomberaiden er tydelig tale fra den allierte overkommando. Omsatt til ord lyder den: Tyskerne skal rammes på alle områder og med alle midler!

Så må vi spørre oss sjøl: Har vi handlet i denne ånden? Har vi drevet en gjennomført kamp mot alle tyskernes maktorganer? Har vi ført en skånselsløs utryddelseskrig mot de snikende gestapobøldene og mot angiverne deres? Nåvel, når vi ikke har gjort det, må vi være forberedt på at andre gjør det for oss. Der vi ikke sjøl kan reise motstandsgrupper som effektivt kan løse oppgavene, der må bombeflyene overta, og deres aksjoner er langt mer brutale og skånselsløse enn sabotørenes nøyaktige presisjonsarbeider.

Vi har fått en hardhendt påminnelse om pliktene våre i krigen. La oss i vår gjerning vise at vi har forstått.

TYSKERNE MÅ RAMMES PÅ ALLE FELTER OG MED ALLE MIDLER!

Det advares mot direktør H. Wasenden i Oslo Trygdekasse. Han var tidligere NS-fylkesfører i Nordland og går ikke av vegen for angiveri.

FEBRUAR

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

DEN ILLEGALE FAGBEVEGELSE OG OPPGAVEN I DAG

Allerede lenge før krigen var den norske fagbevegelses kampkraft meget sterkt nedsatt, vesentlig som følge av arbeiderpartiets regjeringsovertagelse. Denne passivitet fulgte fagorganisasjonen også etter krigsutbruddet i 1940. Etter et tilløp til samlet motstand — melkestreiken — ble slått fort og brutalt ned av tyskerne, gled man igjen over til den passive politikks-linje, for manges vedkommende så å si for godt. At dette ikke er for sterkt sagt, framgår av at det fremdeles, over 4½ år etter, er innflytelsesrike krefter, både her i landet og utlandet, som ikke bare selv inntar en passiv rolle i kampen mot okkuperter og nazister, men som til og med direkte motarbeider de krefter som optok den aktive kampen for landets frigjøring. Heldigvis blir denne kretsen mindre og mindre etter hvert som de mister kontakten med det arbeidende folk her heime som krever en mer aktiv krigføring. Det tok lang tid før man, for det meste med nye krefter, fikk i stand en organisert motstandsbevegelse av betydning innen de fagorganisertes rekke. Og det skulle ikke gjøre det lettere at de som tok kampen opp måtte føre den på to fronter. På den ene side mot det tyske Gestapo, på den andre siden mot den massive blokk av passivister innen fagorganisasjonens og arbeiderbevegelsens egne rekke. De aktive ble av sine egne arbeidsfeller endog framstilt som skumle individer, med enda skumlere hensikter, som politiske svartebørshandlere og farligere enn Gestapos agenter! Artikkelen stod i en av fagbevegelsens illegale aviser og satte bunnrekord i ondsinnet agitasjon. Under slike forhold er det lett å skjønne at det tok tid å få organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ikke bare arbeidernes, men praktisk talt hele folkets mening om kampformene. De aller fleste skjønner nå at i kampen mot de nazistiske barbarer nytter det ikke med unnfallenhet og passivitet. Det fører bare til selvpogivelse og utslettelse. Den nazistiske dynamikk må møtes med aktiv kamp. Det er en lærdom man skulle tro våre ledende menn innen den faglige og politiske bevegelse her i landet hadde høstet lenge før krigen, bare ved å betrakte den nazistiske eksplosjonsartede utvikling i Tyskland.

I kampen mot en slik bevegelse nytter det ikke med noe kompromiss. *Det er enten eller.*

Disse kjensgjerninger har etter hvert blitt erkjent av de fagorganiserte arbeidere. Og særlig i det forløpne år er omstillingen fra den tidligere passivitet og lammelsestilstand til viljen til aktiv kamp blitt så merkbar at den nå kan sies å prege storparten av motstandsbevegelsen.

Den nazistiske «Arb. fagl. landsorganisasjon» er uten noen som helst betydning. Den er bare et stort tomt skall. De komiske ledere er fullstendig isolert.

Det er bare den illegale fagbevegelse, den som arbeiderne med mot og dristighet har bygd, som har arbeidernes tillit. Den har deres tillit fordi den er bygd opp av arbeiderne selv på arbeidsplassen. Fordi den har de dyktigste, modigste og mest handlekraftige menn. Fordi det er en massebevegelse som kan gi arbeidene den ledende stilling i Norges frigjøringskamp som de i kraft av den rolle de spiller i samfunnshusholdningen og sin størrelse har krav på, og som det burde ha vært en selvfølge de skulle ha inntatt helt fra først av.

Noen faglig nydannelse på det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!